

КОСОВО И МЕТОХИЈА – СРПСКА СТРАТЕГИЈА

СБ,Ак. Проф.др Сениша Боровић, дипл.инж. sinisa.borovic@gmail.com

Академија инжењерских наука Србије, Београд

Академија електротехничких наука Руске федерације

ЦИЉ РЕИНТЕГРАЦИЈЕ

Наш циљ мора бити: Пронаћи такво решење за реинтеграцију АП КиМ у састав Републике Србије које ће гарантовати правну сигурност и статус националних мањина и (Шиптарске) према стандардима САД и ЕУ (као што они решавају права националних мањина у својим земљама) и више од тога ако је могуће.

ПОЛАЗНЕ ОСНОВЕ:

1. Стварање јасне и дугорочне стратегије за враћање суверенитета Републике Србије над својом покрајином КиМ.

2. Једина реалност јесте да су КиМ део српске државне територије који је након нелегалне агресије НАТО пакта стављен под привремену контролу Уједињених Нација, након чега је НАТО пакт на КиМ изградио своју војну базу и помогао шиптарским сепаратистичким снагама да изврше етничко чишћење територије КиМ и промене његову демографску структуру насилним путем, а затим да једностраним актом прогласе независност КиМ од Србије и успоставе парадржавне институције. Након свега се од Србије захтева да добровољно прихвати “нову реалност” на терену.

3. Злочини над Србима се не кажњавају, а најодговорнији Шиптари за злочине постали су највиши руководиоци и национални хероји.

4. Фалсификовање истине од Маркала до Рачка постало је основно занимање америчких и енглеских оперативаца специјалног ратовања.

5. Српска реална и одговорна политика мора бити усмерена на разбијање свих експанзионистичких и сепаратистичких насртаја на нашу територију и за то мора припремати реалне снаге и средства.

6. Поништавање српског косовског наслеђа, етике, морала и завета, којим је оно чувано вековима, представља дугорочно погубан пут и води националној издаји која разбија хомогеност српске нације.

7. Државе које поштују територијални интегритет Републике Србије, а пре свих Кина, Русија и Индија, постају водеће економске силе. За 15 година Америка ће бити само једна од развијених држава која неће бити на врху светске економије. Слично ће бити и са војном снагом.

8. Признање косовске независности стагнира, неке земље повлаче признање, а многе важне земље нису ни признале (Русија, Кина, Бразил, Индија, Јужна Африка, Венецуела, Боливија, Иран, Мексико, Индонезија, Аргентина, Белорусија, Израел, Шпанија, Словачка, Румунија, Грчка, Кипар, Нигерија, Оман, Уганда (Малдиви, Суринам, Сао Томе и Принципе и Гвинеја Бисао су повукле признање).

9. Великоалбанске територијалне претензије угрожавају безбедност на Балкану, а прерастање Косовских безбедносних снага у Војску Косова, подупиру такве аспирације.

10. Западне земље потичу сепаратизам у Рашкој области, Пчињском округу (Прешевској долини) и Војводини.

11. Српски народ зна ко су му пријатељи. Новонастали проблем је што више за Српски народ нису исти пријатељи који су пријатељи за српске власти. (То се догађа и народу у Црној Гори и Македонији).

ИСТОРИЈСКЕ ЧИЊЕНИЦЕ:

1. СТАРОВОКОВНО-АНТИЧКО ДОБА - ДО 6. ВЕКА НОВЕ ЕРЕ (н.е.),

4500 година Балкан је у непрестаном ратовању. Арбанаси (Шиптари) нису староседеоци на простору КиМ.

За КиМ су се борили Келти, Грци, Феничани, Персијанци, Римљани, Византинци, Хуни, Авари, Франци, Бугари, Арапи, Монголи, Млечани, Угари, Албанци, Аустријанци, Французи, Немци, Италијани, Американци.

На нашем простору вођен је један од првих великих ратова човечанства између предака данашњих Европских западних сила и Винчанаца - наших предака. Ту је Рим подигао највише легија у својој историји у рату са Илирима. Ту је завршило велико Монголско царство. Ту су на КиМ изгинули Цар Лазар и храбро Српско племство и спасили Европу од најезде Османлија.

КиМ је место завршетка, алфа и омега, улаз на "ПУТ СВИЛЕ" и "ЗВЕЗДАНА КАПИЈА". Никада се за тако мало простора није борило толико много људи.

Актуелни догађаји око КиМ су доказ да се историја понавља и увек са собом носи уништење и смрт.

Највећа светска царства: Римско, Франачко, Османско, Хабзбургско, Немачко јуришала су на Србију на врхунцу својих моћи. Тих царстава одавно више нема, а Срби су још увек овде где су увек и били од свог постанка.

КиМ је и данас јасна потврда да западне елите нису спремне да извуку поуке из прохујалих миленијума већ и данас свим средствима насрћу на Србе да КиМ исчупају из мајке Србије.

Сви тајни архиви до којих су научно поштени и добронамерни истраживачи дошли: Римски, Грчки, Византијски, Ватикански, Франачки, Млетачки, Турски, Аустроугарски, Чешки, Немачки, Амерички, Хрватски и други потврђују да је историја Срба од стране "Западне елите" фалсификована и да се Срби од никуда нису доселили већ од Винчанске културе до данас су староседеоци на овим просторима, а на КиМ им је била царска престоница. За ово истраживање треба само погледати мапу Српских цркава, манастира, испосничких ћелија и светиња на КиМ (који није српски извор), па знати ко је КиМ градио, развијао и бранио.

Већ током 4. века н.е. Улпијана-Липљан постаје важан хришћански центар и седиште епископа.

2. СРЕДЊЕВЕКОВНО ДОБА – ОД 6. - 15. ВЕКА н.е.

1018. год. Липљан и Призрен су седишта православних епархија. 1170. год. Велики жупан Стеван Немања односи победу над Византијском војском код села Пантине на левој обали реке Ситнице.

Крајем 12. века и почетком 13. века године 1219. православне епископије Липљанска и Призренска улазе у састав Аутокефалне српске епископије, а први српски Архиепископ Сава у северном делу Метохије оснива ХВОСТАНСКУ ЕПАРХИЈУ са седиштем у месту Подгору у МАЛОЈ СТУДЕНИЦИ северноисточно од Пећи.

Током 13. и 14. века Срби су развили ово подручје и изградили многе цркве и манастире, а град Призрен био је престоница владара Душана и Уроша. Пећ је био седиште Српске православне Пећке патријаршије од 1346.-1766. год.

Подручје се привредно успешно развијало, посебно рударство, ратарство и сточарство. Рудник Трепча ради од 1303. год. У руднику Ново Брдо вади се олово и сребро помешано са златом.

Од 13.-15. века становништво је било углавном српско а од 1371.-1389. Косовом и Метохијом владао је Вук Бранковић, а отпор Турцима је пружао све до 1392. год. када губи Скопље. Вук Бранковић тада признаје турско вазалство, али не испуњава ниједну вазалну обавезу.

3. НОВОВЕКОВНО ДОБА – ОД 15. - 19. ВЕКА н.е.

Без обзира на још битакa после Косовског боја 1389. г. Косово и Метохија су били под влашћу Српске деспотовине до 1459. год. када потпада под турску власт и остаје под Османским царством од 1459.-1912. године.

У том периоду под притиском терора, одвођењем у ропство и исламизацијом, српско становништво се смањује и расељава према северу, а Албанци се насељавају у плодније крајеве из планинске и сиромашне Албаније. Косовски Албанци и данас говоре северноалбанским дијалектом.

Методама присиле, исламизације, терора и политичких прогона све до краја 19. века Албанци прелазе масовно у ислам, а Срби делимично. Посебно су сурове репресивне мере провођене против Срба који нису прихватили промену вере.

После слома турске опсаде Беча, поново долази до буђења отпора покореног српског народа. После пораза аустријске војске од стране Турака код Качаника 1690. год. у страху од турске одмазде почиње највеће исељавање Срба, до тада, под патријархом српске православне цркве Арсенијем III Чарнојевићем преко 100.000 душа.

На празне српске поседе Турци насељавају лојалне Албанце дајући им плодну земљу и повластице. До 1912. године Турци успостављају гранични појас са Србијом састављен од села насељеним Албанцима. 10. јуна 1878. год. Албанци у Призрену оснивају Прву Албанску Призренску лигу. Према истраживању Јована Цвијића, овај простор је у периоду од 1876. год. под притиском Турака напустило око 176 000 душа.

Према Начертанију Илије Гарашанина, српска и црногорска војска су напале Отоманску државу и у 1. Балканском рату продиру на Косово и Метохију. Српска војска ослобађа Косово и Призрен, а црногорска Метохију и Ђаковицу. Српски одреди настављају напредовање и у октобру 1912. године заузимају луку Драч. Лондонским споразумом из 1913. Год. Територија Косовског вилајета Османијске царевине улази у састав Краљевине Србије, када се формира и Кнежевина Албанија, а Србији се одузима излаз на море. Поразом Српске војске у 1. Светском рату 1915. год. аустроугарске

јединице окупирају северни део Косова, а бугарске јединице јужни део (Призрен, Приштина, Качаник, Урошевац и Гњилане).

После пробоја Солунског фронта 1918. године Косово и Метохија ослобађају јединице Српске 2. Армије и оно касније улази у састав Краљевине Срба, Хрвата и Словенаца.

У Другом светском рату 1941. год. већина косовских Албанаца поздравља немачке и италијанске трупе не желећи да се прикључе Југословенском ослободилачком покрету остајући доследни да су увек на страни освајача – тренутно јачих.

Након капитулације Италије 1943. год. Немци окупирају Албанију и Косово и Метохију. Немци формирају Квислиншку Другу Призренску лигу 16. септембра 1943. г. и Косовски пук који уништава отпор становништва окупатору.

Све до 1945. год. воде се тешке борбе за ослобођење Косова и Метохије и тек у марту 1945. год. уведена је војна управа за подручје Косова и Метохије.

10. јула 1945. год. проглашена је Аутономна Косовско-Метохијска област-АКМО у саставу Народне Републике Србије. Данашње границе АКМО добила је 1959. године проширењем на север, када су делови општине Рашка, насељени искључиво српским живљем изузети из састава централне Србије и додати као делови општине Лепосавић.

1963. год. АКМО је уздигнут на ниво покрајине. После 1961. год. под притиском албанских власти 103.000 Срба и Црногораца је прогнано са простора КиМ.

4. ПЕРИОД САД И НАТО ДОМИНАЦИЈЕ

Након 78 дана бомбардовања после Кумановског споразума 1999. год. преко 200.000 Срба протерано је са КиМ под терором УЧК и самопроглашене државе Косово. Злочини над Србима без казне настављени су и даље, трају до данас, а трајаће док се Косово не очисти од Срба, ако се не предузму конкретне и делотворне мере државе Србије и њених савезника. Пример за то је “МАРТОВСКИ ПОГРОМ” Срба и српских светиња и српске имовине 17. и 18. марта 2004. год.

ПРАВНЕ ОСНОВЕ ЗА ОСТВАРЕЊЕ СУВЕРЕНИТЕТА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ НАД СВОЈОМ ПОКРАЈИНОМ КИМ

1. Неповредивост државних граница суверених држава као темељни принцип међународног поретка и свака држава је обавезна да га брани свим расположивим ресурсима.

2. Од 2000.-2017. сталним попуштањима и уступцима српске власти су битно угрозиле државни и правни поредак Републике Србије на КиМ, а заузврат су добијали само празна обећања.

3. Напредак Србије ка чланству у Европску унију директно се условљава прихватањем независности самопроглашене квази државе Косово. Србија је једина држава која се условљава да се, ради пријема у чланство ЕУ одрекне суверених права на делу своје територије.

4. Међународни правни поредак пружа заштиту суверенитета и територијалног интегритета државе, све док се држава као титулар не одлучи да се добровољно одрекне тих гаранција (јер се изнуђени услови употребом силе и преваре третирају као ништавни).

5. Формална сагласност матичне државе о промени државно правног статуса дела своје територије је коначна, трајна и неопозива одлука и не може бити предмет накнадног поништења. Зато се од нас тражи да потпишемо правно обавезујући писмени споразум.

6. Споразум о стабилизацији и придруживању са ЕУ у члану 135 прецизира да се тај уговор примењује на територији Србије изузев територије КиМ. Такав уговор није требало ратификовати.

7. Пренос преговора о коначном статусу КиМ из УН у ЕУ извршен 2010. год. је изузетно лош политички потез и његови протагонисти морају сносити одговорност.

8. Савет министара ЕУ 17. марта 2008. год. је усвоио декларацију да је Косово “суи генерис” – јединствен случај која је у супротности са резолуцијом 1244 СБ УН која такав термин не познаје.

9. Резолуције Савета безбедности УН имају предност над свим другим међународним споразумима и одлукама.

10. Само за Србију ЕУ је отворила посебно поглавље 35 које се бави нормализацијом односа са Приштином док се не постигне “свеобухватна нормализација односа између Републике Србије и Приштине”.

11. Европска унија је мимо Резолуција 1244 на КиМ послала своју мисију ЕУЛЕКС која нема легитимитет СБ УН.

12. Бриселски споразум који је парафиран у априлу 2013. г. означио је почетак прихватања тзв. косовских институција које су 2008. г. једнострано прогласиле независност.

13. Прихваћено је постојање устава тзв. Републике Косово што је супротно уставно правном поретку Републике Србије.

14. Бриселски споразум је почетак гашења и повлачења институција државе Србије са КиМ. Косово добија грб и заставу, српски судови и тужилаштва интегрисани су у правосудни систем тзв. Косова. Признате су дипломе и лична документа тзв. Косова. Почела је узурпација државне имовине Републике Србије. Успоставља се граница, тзв. гранични прелази, Косово добија међународни позивни број и почиње лобирање за пријем у међународне организације и институције.

ПОЛИТИЧКЕ ЧИЊЕНИЦЕ:

1. Шиптари на простору Косова и Метохије никада нису имали државу.
2. Албанци имају матичну државу.
3. Шиптари на КиМ увек су били на страни освајача српских земаља.
4. Освајачи су владали КиМ некада вековима, некада деценијама и годинама и увек су одлазили или били отерани у своје матичне земље.
5. Простор КиМ увек је ослобађала српска војска која је увек била на страни ослободилаца против окупатора.
6. Сваки српски владар се борио свим расположивим средствима за КиМ и ниједан није успео да га реши за сва времена.
7. Шиптари су више културних и цивилизацијских добара на КиМ уништили него што су створили.
8. Шиптари не могу владати и развијати КиМ као своју државу без подршке окупатора и туђих база.
9. Добронамерни Шиптари се прибојавају што их терају да “праве кућу на туђој земљи”.
10. База “Бондстил” је нелегално изграђена на окупираној територији.
11. НАТО агресија је противправно изведена без сагласности Уједињених нација, а није нападнута ниједна земља чланица НАТО алијансе.

ПРИПРЕМЕ ДРЖАВЕ СРБИЈЕ ЗА РЕИНТЕГРАЦИЈУ КиМ И ОБНОВУ СУВЕРЕНИТЕТА СРБИЈЕ

1. Систематско јачање српских ресурса – безбедносних снага, војно-одбрамбених снага, логистике, пропаганде, дипломатије, обезбеђења савезника, културних активности, припрема становништва, оспособљавање државних институција, извлачење испод непосредног утицаја ЕУ и НАТО. Коначно стварање националне стратегије Републике Србије (са посебним делом за КиМ) који ће се базирати на Уставу Републике Србије и Резолуцији 1244 СБ УН.
2. Пружити сваку подршку српском народу на КиМ и подстицати и помагати повратак прогнаних.
3. Скупштина Републике Србије мора поништити све једностране акте самопроглашених институција Приштине који нису у складу са Резолуцијом 1244 СБ УН и Уставом Републике Србије.
4. Инсистирање на одговорности за ратне злочине почињене над српским народом на КиМ.
5. Заштита државне, друштвене, приватне и црквене имовине на КиМ од стране међународних снага, а касније уз помоћ српских безбедносних снага.
6. Канцеларију за КиМ уздићи на ниво Министарство за КиМ.
7. По сваку цену држати север КиМ и смањити утицај приштинских самопроглашених органа на тај део КиМ.
8. Србија нема потребе да срља у “коначне и обавезујуће споразуме са нелегитимним властима Приштине”.
9. Као полазна претпоставка за очување српских националних интереса на КиМ јесте повратак расељених Срба на своја имања.

10. Као пример наводимо општину Вучитрн. У 14. Веку у општини Вучитрн живело је 100% Срба. 1941. год. било је 60% Срба, а од 1991. год. 7% Срба. Данас је стање вероватно још горе.

11. Програмом Владе Србије треба предвидети изградњу комплетно нових насеља тамо где Срби имају формално право на повратак или на стратегијски важним локацијама на државном и друштвеном земљишту које формално правно припадају Републици Србији.

12. У новим насељима сваком домаћинству које се врати обезбедити кућу и земљу без права на отуђење.

13. Општине из централне Србије и Војводине би као спонзори добили општине на КиМ којима би помагале развој инфраструктуре и индустријских и прерађивачких објеката.

14. Извршити ревизију незаконито и насилно одузете или продате имовине Срба на КиМ под притиском и у бесцење.

15. Над српским рудницима и Брезовици на КиМ успоставити партнерство или концесиони однос са великим земљама које су наши пријатељи. Свакако би било добро да оне ту имају своје економске интересе.

16. Поништити одлуку којом су три општине централне СРБИЈЕ припојене КиМ.

17. Предвидети могућност изградње заједничке базе Војске Србије и Руске Федерације за обуку летачког кадра, оклопно-механизованих и артиљеријско-ракетних јединица на одабраној локацији (У Србији за то постоји оптимална локација).

18. Покушати доћи до тачног броја Шиптара на КиМ јер се тим податком манипулише.

19. Донети стратегијску одлуку о реинтеграцији КиМ у састав Републике Србије а затим приступити разради и планирању спровођења стратегије.

ПРЕДЛОЗИ СТАТУСА КиМ ДО КОНАЧНОГ РЕШЕЊА (РЕИНТЕГРАЦИЈЕ)

1. СЕВЕР КОСОВА И МЕТОХЈЕ

Четри постојеће општине Севера КиМ (Северна Митровица, Звечан, Лепосавић и Зубин Поток) представљају компактну територију са већинским српским становништвом природно везане за Републику Србију, вратити у стање пре Бриселских споразума пошто се они од стране Шиптара и ЕУ не проводе. Између тог дела КиМ и Р. Србијенесмију постојати никакве границе и гранични прелази.

2. ЦЕНТРАЛНО КОСОВО И МЕТОХИЈА

Српски народ је натом простору староседелачки сто потврђују многи историјски и културни споменици и чињенице. Према Турском попису из 1455. Године на том простору Арбанаса (Шиптара) нема. Договорену Заједницу српских општина са седиштем у Грачаници успоставити са свим органима и функцијама власти који успостављају све облике сарадње са Р. Србијом непосредно. ЗСО има свој буџет са изворним приходима од пореза, такси, донација и помоћи Р. Србије.

ЗСО има главну филијалу НБС са седиштем у Грачаници и мрежу филијала домаћих и страних банака које послују у оквиру закона о НБС. Валуте у платном промету су динар и евро.

ЗСО има све облике здравствене заштите, основно, средње и високо образовање.

ЗСО има своје независне судске, тужилачке и полицијске органе (као РС).

ЗСО има органе за план, урбанизам, стамбену изградњу, комуналне послове, пореску управу, статистику, катастар, геодетску службу и др. ЗСО располаже природним ресурсима на својој територији.

АРГУМЕНТИ ЗА ПРЕДЛОГ

Од Призренске лиге па до 2008. год .Арбанаси су уз помоћ освајача, насиљем и лукавством освајали простор КиМ.

У СФРЈ, СРЈ и РС Арбанаси су имали потпуну аутономију, сва права и институције:

Заменика председника државе, смостално судство, полицију, образовање и универзитет, здравство, своју народну банку са гувернером и банкарским системом, у савезној војци имала је подофицире и официре свих чинова и генерале на највишим дужностима.

Срби данас за ЗСО траже права и надлежности коју су Арбанаси већ имали.

МОГУЋЕ ЗАКОНСКО РЕШЕЊЕ

Захтевати и изборити се за решење у оквиру међународног права, устава РС и резолуције 1244. СБ ОУН.

Поред аутономије коју су Арбанаси већ имали и максималних могућности ВИШЕ ОД АУТОНОМИЈЕ дозволити Арбанасима формирње своје Заједнице општина са свим правима, органима, надлежностима и функцијама коју ми тржимо за ЗСО (а они не пристају). Могу имати све осим контроле државне границе према НР. Албанији, Северној Македонији и Црној Гори. Без државних атрибута и права на отцепљење дела суверене територије РС.

Контролу државне границе вршиле би међународне снаге и контингент Војске Србије у складу са резолуцијом 1244. СБ ОУН.

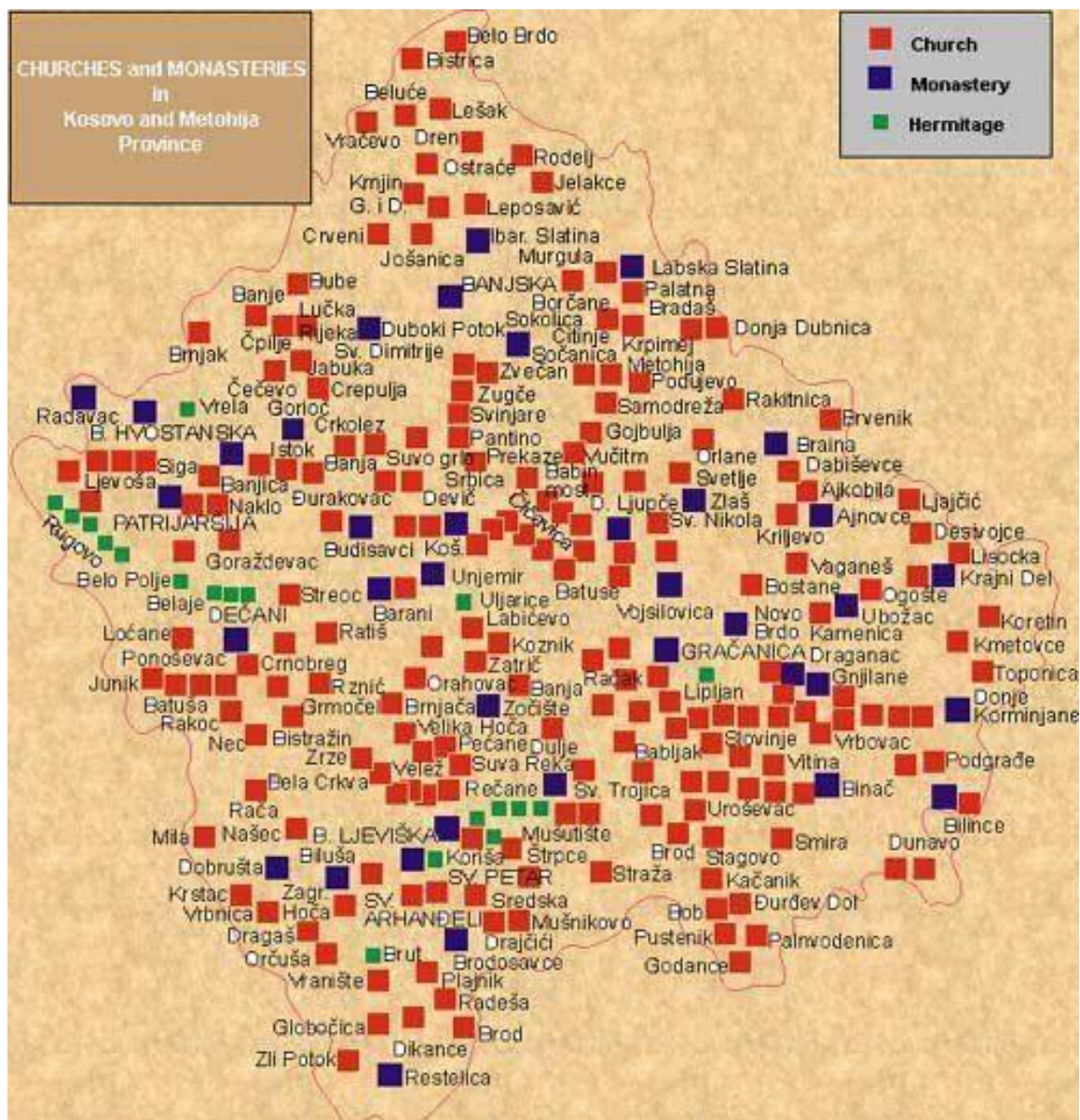
ПОЛОЖАЈ СПЦ НА КиМ (Професор Шијаковић)

НАШИ ЗАПАДНИ ПАРТНЕРИ ЗНАЈУ ЧИЈЕ ЈЕ КиМ

Извор:

<https://www.pinterest.com/pin/489062840760841604/>

Приступ: 15.02.2018.

МИ ЗНАМО ЧИЈЕ ЈЕ КиМ

Епархија Рашко – Призренска: Према Уставу Српске Православне Цркве КиМ се налази у канонској јурисдикцији Епархије Рашко-Призренске. Она захвата простор територије две древне епископије из предсветосавског периода Призренке(1018.г) и Рашке(1020.г). На подручју Епархије Рашко-Призренске налази се око 1500 православних манастира, цркава, црквишта, капела и испосница. На сваких 2,5км налази се неки белег присуства Срба на КиМ. Проверени подаци говоре о 1994 српска топонима. Поред тога на КиМ се налазе 534 српска гробља, 96 тврђава и старих градова, 14 двораца српске властеле а и ту списак није коначан. Данас Епархија

Рашко-Призренска само на КиМ има 5 архијерејских намесништава и 32 црквене општине.

<http://www.srpski-despot.com/detalj.aspx?object=220>

**КАКО ЕВЕНТУАЛНИ БУДУЋИ ГОСПОДАРИ КиМ ПОШТУЈУ КУЛТУРНО НАСЛЕЂЕ И ИСТОРИЈСКЕ СПОМЕНИКЕ:
УНИШТЕНИ И ДЕМОЛИРАНИ МАНАСТИРИ И ЦРКВЕ НА КиМ**

http://4.bp.blogspot.com/_BeCIJMs84Ng/SamwuOH10QI/AAAAAAAAABsM/FVJIRwxr0mw/s1600-h/kristallnacht+2004.jpg

Уништени и демолирани манастири и цркве

ПРИШТИНА

- Црква Светог Николе (19. век)

КОСОВО ПОЉЕ

- Црква Светог Николе (1940)
- Црква Свете Катарине

ВУЧИТРИН

- Саборна Црква Светог Илије (19. век)
- Црква у Прилуђу

ОБИЛИЋ

- Црква Рођења Пресвете Богородице (20. век)

КОСОВСКА МИТРОВИЦА

- Храм Светог Саве

ПОДУЈЕВО

- Храм Светог Илије (1929)

ИСТОК

- Црква Светог Петра и Павла, Градска црква у селу Бање

ВИТИНА

- Градска црква

ШТИМЉЕ

- Црква Светог Архангела Михаила (1920)

ДЕЧАНИ

- Пет минобачачких пројектила испаљено на манастир

СРБИЦА

- Манастир Девич (15. век)

ПРИЗРЕН

- Богородица Љевишка (1308)
- Храм Христа Спаса (14. век)
- Саборни Храм Светог Ђорђа (1856)
- Црква Светог Николаја (Тулићева 14. век)
- Црква Светог Николаја (Руновићева 16. век)
- Црква Свете Недеље (14. век)
- Црква Светог Пантелејмона (14. век) Поткаљаја
- Црква Светог Козме и Дамјана (14. век) Поткаљаја
- Црква Свете Недеље, село Живињане код Призрена
- Манастир Светих Арханђела (14. век)
- Гробни маузолеј цара Душана (код Призрена)
- Богословија „Свети Кирило и Методије“ (19. век)
- Владичански двор у Призрену

ЂАКОВИЦА

- Црква Успења Пресвете Богородице (16. век)
- Саборна Црква Свете Тројице, (1940)
- Црква Светог Лазара, село Пискоте
- Црква Светог Илије, село Бистражин

ПЕЋ

- Црква Светог Јована Претече, градска црква
- Црква Пресвете Богородице, село Бело Поље код Пећи
- Црква Светог Јована Претече у Пећкој Бањи

УРОШЕВАЦ

- Саборни Храм цара Уроша
- Црква Светог Илије, село Некодим
- Црква Светог Петра и Павла, село Талиновац
- Црква Пресвете Богородице, село Софтовић

КОСОВСКА КАМЕНИЦА

- Црква у Доњој Шипашници,
- Црква Светог Николе у Каменици

ОРАХОВАЦ

- Црква Свете Недеље, село Брњак,

